10 Chap
קאַפּיטל צען

10
1 א ון איך האָב געזעהן אַן אַנדערן געוואַלטיקן מלאך
ארַאָפּנידערן פון הימל, איינגעהילט אין אַ
וואָלקן; און דער רעגנבויגן איז געווען איבער זיין
קאָפּ, און זיין פּנים איז געווען ווי די זון, און זיינע
2 פֿיס, ווי זיילן פֿייער; און אין זיין האַנט האָט ער
געהאַט אַ קליין ספֿרל אָפֿן; און האָט געשטעלט זיין
רעכטן פֿוס אויפֿן ים, און דעם לינקן אויף דער
3 יבֿשה; און האָט אַ געשריי געטון מיט אַ הויך
קול, אַזוייווי אַ לייב ברומט; און ווען ער האָט
געהאַט גערעדט, האָבן די זיבן דונערן גערעדט
4 מיט זייערע קולות. און ווען די זיבן דונערן האָבן
גערעדט, האָב איך געוואָלט שרייבן; און
האָב געהערט אַ קול פון הימל זאָגן: פאַרחתמע וואָס
די זיבן דונערן האָבן גערעדט, און שרייב עס נישט.
5 און דער מלאך, וועלכן איך האָב געזעהן שטיין
אויפן ים און אויף דער יבֿשה, האָט אויפגעהויבן זיין
6 רעכטע האַנט צום הימל, און געשוואירן בּיי דעם,
וועלכער לעבט לעלמי עולמים, וועלכער האָט
באַשאַפֿן דעם הימל און וואָס עס געפינט זיך דערין,
און די ערד און וואָס עס איז אויף איר, און דעם
ים און וואָס עס געפינט זיך אין אים, אַז עס וועט
7 מער נישט זיין קיין צייט; נאָר אין די טעג פון דעם
קול פון דעם זיבעטן מלאך, ווען ער וועט בלאָזן,
וועט פאַרענדיקט ווערן דער סוד פון ג־ט, ווי
ער האָט מבשר געווען צו זיינע קנעכט, די נביאים.
8 (דניאל יב, ו־ז.) און דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט
פון הימל, האָט ווידער גערעדט מיט מיר, און
גענאָגט: גיי, נעם דאָס אָפּענע ספֿרל פון דער האַנט